

بررسی اعتبار، پایایی و هنجاریابی مقیاس هیجان‌خواهی زاکرمن با تغییرات بسته به فرهنگ

دانشور

raftar

نویسنده: دکتر مجید محوی‌شیرازی*

۱. استادیار دانشگاه آزاد اسلامی

*E-mail: m-shirazi7357@yahoo.com

چکیده

هدف اصلی پژوهش حاضر، بررسی اعتبار، پایایی و هنجاریابی مقیاس هیجان‌خواهی زاکرمن با تغییرات بسته به فرهنگ بر روی دانشجویان فنی دانشگاه‌های تهران است. به این منظور در یک بررسی ۶۶۸ نفر (۳۳۲ دختر و ۳۳۶ پسر) از ۵ دانشگاه فنی و مهندسی (تهران، صنعتی شریف، خواجه نصیر، امیر کبیر و علم و صنعت) به روش تصادفی در پژوهش مشارکت کردند. یافته‌های این پژوهش در درجه نخست حاکی از آن است که مقیاس هیجان‌خواهی زاکرمن بسته به فرهنگ را می‌توان به عنوان یک مقیاس ساده و معنبر و روا به منظور سنجش میزان هیجان‌خواهی به کار برد. از طرفی، مقیاس هیجان‌خواهی زاکرمن از اعتبار و پایایی کافی برخوردار و از یک عامل کلی اشباع است. نتایج حاصل از تحلیل عاملی نشان داد که این مقیاس به ترتیب دارای شش عامل هیجان‌خواهی، تجربه‌طلبی، ماجراجویی، ملال‌پذیری، تنوع‌طلبی و گریز از بازداری است. به علاوه، بین میزان هیجان‌خواهی دختران و پسران تفاوت اساسی وجود ندارد و میزان هیجان‌خواهی افراد با بالا رفتن سن آن‌ها کاهش می‌یابد. در این پژوهش به منظور بیان نتایج آزمون هیجان‌خواهی بسته به فرهنگ زاکرمن، مجموعه‌ای استاندارد که معنای آن از یک آزمون به آزمون دیگر و از یک سطح به سطح دیگر یکسان باشد، نمره‌های خام به نمره‌های استاندارد تبدیل شد. جهت انجام این کار، نرم درصدی محاسبه، سپس با یک انتقال خطی به نمرات T تبدیل شد.

کلید واژه‌ها: اعتبار، پایایی، هنجاریابی، مقیاس هیجان‌خواهی زاکرمن

- دریافت مقاله: ۸۴/۶/۲۵
- ارسال به داوران: ۸۴/۶/۲۶ (۱)
- دریافت نظر داوران: ۸۴/۱۰/۱۰ (۲)
- دریافت نظر داوران: ۸۴/۱۰/۱۰ (۳)
- ارسال برای اصلاحات: ۸۴/۷/۲۴ (۱)
- ارسال برای اصلاحات: ۸۴/۳/۸ (۳)
- دریافت اصلاحات: ۸۵/۳/۲۷ (۱)
- دریافت اصلاحات: ۸۵/۶/۵ (۱)
- ارسال به داور نهایی: ۸۵/۸/۱۶ (۱)
- دریافت نظر داور نهایی: ۸۵/۱۲/۲۱ (۱)
- پذیرش مقاله: ۸۵/۱۲/۲۱

Scientific-Research
Journal of
Shahed University
Fifteenth Year
No. 28
2008

دوماهنامه علمی-پژوهشی
دانشگاه شاهد
سال پانزدهم-دوره جدید
۲۸ماره
اردیبهشت ۱۳۸۷

مقدمه

۴. حساسیت نسبت به یکنواختی: بیزاری از تجارب تکراری، کارهای عادی و افراد قابل پیش‌بینی.
افزون بر این، زاکرمن هیجان خواهی را به عنوان نیاز افراد برای رسیدن به یک سطح بهینه برانگیختگی و حفظ آن توصیف می‌کند. به عقیده زاکرمن، سطح بهینه برانگیختگی افراد هیجان طلب، بالاتر از افرادی است که این ویژگی را ندارند [۳].

زاکرمن تأکید می‌کند که افراد دارای هیجان خواهی بالا، بهترین شکل فعالیت را در سطح بالای برانگیختگی مغزی نشان می‌دهند. آن‌ها به انجام فعالیت‌هایی ترغیب می‌شوند که سطح برانگیختگی را افزایش دهند [۴].

بسیاری از پژوهش‌ها [۵ و ۶] به این نتیجه دست یافته‌اند که افراد هیجان خواه با شرکت در فعالیت‌های خطرناک در بی‌رساندن سطح پایین برانگیختگی خود به یک سطح بهینه هستند. احتمالاً سطوح پایین برانگیختگی آن‌ها موجب می‌شود که نسبتاً ترس باشند. چنین افرادی برای رسیدن به یک سطح بهینه برانگیختگی در جستجوی تحریک‌هایی هستند که برای افراد عادی، جدید و خطرناک است و اضطرابی ناخوشایند ایجاد می‌کند.

در حال حاضر از شکل مقیاس هنجاریابی نشده در ایران استفاده می‌شود که در آن، نمره هیجان خواهی فرد اندازه‌گیری شده، اما در واقع این نمره تفاوت معناداری با میزان حقیقی هیجان خواهی در فرد ندارد. شاید این بدان علت است که تاکنون مسائل فرهنگی در خصوص مقیاس هیجان خواهی زاکرمن در ایران در نظر گرفته نشده‌است. استفاده از مقیاس‌های خارجی هنجاریابی نشده، به امر تشخیص روان‌شناختی، یا شناخت فرد کمکی نمی‌رساند و در نتیجه از خلال همین تجارب و در چارچوب همین نگرش است که هنجاریابی مقیاس هیجان خواهی زاکرمن به عنوان یک امر لازم‌الاجرا در پژوهش حاضر مورد مطالعه و بررسی قرار گرفته است و این نخستین گامی است که برای فراچنگ آوردن یک مقیاس قابل استفاده در سطح جامعه

یکی از موانع اصلی برای تحقیق‌های بنیادی در زمینه روان‌شناسی، فقدان آزمون‌های استاندارد است که با مرتفع شدن این مانع به طور طبیعی مسیر پیشرفت تحقیقات هموار خواهد شد. وجود آزمون‌های روانی با خصوصیات روان‌سنجد مناسب، امکان تشخیص سریع در موقع لازم، غربال کردن بیماران و تعیین نقطه برش برای پژوهش‌های بعدی را میسر می‌سازد. به علاوه، یکی از روش‌های اندازه‌گیری تغییرات درمانی و بررسی اثربخشی روش‌های روان‌درمانی استفاده از ابزار استاندارد شنیده است. همچنین متعاقب چنین تحقیقاتی، این امکان فراهم می‌شود که مطالعات همه‌گیرشناختی در کشور انجام پذیرفته، زمینه برنامه‌ریزی در جهت پیشگیری از اختلالات روانی، تنظیم برنامه‌های درمانی، آموزش افراد و تهیه تمهیدات لازم در جهت گسترش بهداشت روانی مهیا گردد.

مقیاس هیجان خواهی زاکرمن یکی از ابزارهایی است که به منظور استفاده متخصصان و روان‌شناسان در زمینه ارزشیابی صفت هیجان خواهی تهیه و تدارک گردیده است. زاکرمن هیجان خواهی را به صورت صفتی تعریف کرده که ویژگی آن، جستجوی هیجان و تجربه متنوع، تازه، پیچیده و جدید و میل پرداختن به خطرهای بدنی، اجتماعی و مالی به خاطر خود این تجربه‌ها است [۱]. وی هیجان خواهی را دارای چهار بعد دانسته است [۲]:

۱. هیجان خواهی و ماجراجویی: میل به فعالیت‌های بدنی که سرعت، خطر و تازگی داشته باشند.
۲. تجربه‌جویی: جستجوی تجربه‌های نو به کمک مسافرت، موسیقی، هنر و یا سبک زندگی ناهمگون با اشخاصی که گرایش‌های مشابه دارند.
۳. بازداری‌زدایی: تمايل به تکانشی بودن، سرکشی در برابر هنجارهای اجتماعی و ترجیح دادن موقعیت‌های غیرقابل پیش‌بینی.

تجربه طلبی، گریز از بازداری و ملال‌پذیری) را به دست می‌دهد و برای هر عامل، ده ماده مقیاس در نظر گرفته شد. این مقیاس شامل ۴۰ ماده دو جزئی است که در هر ماده یک از دو جزء، بیان کننده میزان هیجان‌خواهی فرد و جزء دوم، حالت عکس را دارد. همسانی درونی که توسط زاکرمن و همکارانش در ۱۹۷۸ در مقیاس شکل چهارم و پنجم برای نمونه‌های آمریکایی و انگلیسی محاسبه شده است، نشان می‌دهد که پایابی مقیاس کلی در نمونه انگلیسی در حدود نمونه‌های آمریکایی است. مقیاس کلی چهل ماده‌ای در شکل پنجم در خارج از کشور همسانی درونی مناسبی را در محدوده ۰/۸۳ تا ۰/۸۶ نشان می‌دهد. به استثنای مقیاس «تجربه طلبی»، کوتاه‌کردن مقیاس هیجان‌خواهی از شکل چهارم هفتاد و دو ماده‌ای به شکل پنجم چهل ماده‌ای، نه تنها هیچ گونه کاهش را در پایابی نشان نمی‌دهد، بلکه منجر به یک مقیاس کمی با اعتبار بیشتر، نسبت به مقیاس کلی شکل چهارم می‌گردد [۷].

هدف از پژوهش حاضر، تعیین اعتبار، پایابی و هنجاریابی مقیاس هیجان‌خواهی زاکرمن با تغییرات بسته به فرهنگ در این دانشجویان فنی - مهندسی دانشگاه‌های تهران است. لذا در پی یافتن پاسخی مناسب به پرسش‌های زیر به پژوهش پرداختیم:

۱. آیا مقیاس هیجان‌خواهی زاکرمن با تغییرات بسته به فرهنگ، دارای پایابی کافی است؟
۲. آیا مقیاس هیجان‌خواهی زاکرمن از اعتبار سازه برخوردار است؟
۳. آیا مقیاس هیجان‌خواهی از یک عامل کلی، اشباع است؟
۴. آیا بین میزان هیجان‌خواهی دختران و پسران تفاوت کلی وجود دارد؟

روش

می‌توان برداشت و همچنین به صورت هدف‌های بعدی، می‌توان رسیدن به یک مقیاس ایرانی که تمام شرایط یک مقیاس خوب را دارد باشد مد نظر داشت.

در پژوهش حاضر تصمیم گرفته شد شکل پنجم چهل ماده‌ای مقیاس SSS (Sensation seeking scale) در چهارچوب داخل کشور هنجاریابی شود؛ زیرا اولاً شکل پنجم، بهترین شکل تجدید نظر شده مقیاس بوده و ثانیاً شکل ششم این مقیاس که جدیدترین شکل مقیاس است طبق مذاکره‌ای که با ماروین زاکرمن صورت گرفت، به لحاظ مسائل فرهنگی برای استفاده در ایران مناسب تشخیص داده نشد. شکل سوم مقیاس به ۱۶۰ مرد و ۱۷۲ زن که در مقطع لیسانس در دانشگاه تمپل مشغول تحصیل بودند داده شد. ماتریس همبستگی با استفاده از روش مؤلفه‌های اصلی و چرخش واریماکس و متامیل مورد تحلیل عاملی قرار گرفت. زاکرمن در شکل سوم مقیاس، ضریب اعتبار عوامل هیجان‌خواهی و ماجراجویی، تجربه طلبی، گریز از بازداری و ملال‌پذیری را از طریق ضریب همبستگی بارهای به دست آمده از مواد مقیاس در میان زنان و مردان محاسبه کرده، به ترتیب زیر اعلام می‌دارد: عامل هیجان‌خواهی و ماجراجویی ۰/۷۵، عامل تجربه طلبی ۰/۸۳، عامل گریز از بازداری ۰/۸۱، عامل ملال‌پذیری ۰/۳۸. به استثنای عامل ملال‌پذیری، عوامل دیگر، ساختار مشابهی را در میان زنان و مردان نشان می‌دهند. شکل چهارم مقیاس مشتمل بر ۷۲ ماده اجباری - اختیاری است که در برگیرنده مقیاس کلی شکل دوم و مقیاس‌های چهار عامل هیجان‌خواهی و ماجراجویی، تجربه طلبی، گریز از بازداری و ملال‌پذیری است. مقیاس هیجان‌خواهی شکل پنجم زاکرمن، ابزار جدیدی است که به منظور استفاده متخصصان و روان‌شناسان در زمینه ارزشیابی صفت هیجان‌خواهی تهیه و تدارک گردیده است. در بررسی اعتبار سازه در خصوص مقیاس شکل پنجم که توسط زاکرمن صورت گرفته، این مقیاس چهار عامل فرعی (هیجان‌خواهی،

و جزء دوم، حالت عکس را دارد. همسانی درونی که توسط زاکرمن و همکارانش در ۱۹۷۸ [۷] در مقیاس شکل چهارم و پنجم برای نمونه‌های آمریکایی و انگلیسی محاسبه شده، نشان می‌دهد که اعتبار مقیاس کلی در نمونه انگلیسی در حدود نمونه‌های آمریکایی است. مقیاس کلی چهل ماده‌ای در شکل پنجم در خارج از کشور، همسانی درونی مناسبی را در محدوده ۰/۸۳ تا ۰/۸۶ نشان می‌دهد. به استثنای مقیاس «تجربه طلبی»، کوتاه کردن مقیاس هیجان‌خواهی از شکل چهارم هفتاد و دو ماده‌ای به شکل پنجم چهل ماده‌ای، نه تنها هیچ‌گونه کاهش را در اعتبار نشان نمی‌دهد، بلکه منجر به یک مقیاس کمی با اعتبار بیشتر، نسبت به مقیاس کلی شکل چهارم می‌گردد. این مقیاس شامل ۴۰ ماده دو جزئی در هر ماده آزمودنی یکی از دو جزء را انتخاب می‌کند. آزمودنی در هر ماده، نمره صفر یا یک را احراراً می‌کند (نمره یک یعنی همان انتخاب جزء کلید). در پایان، آزمودنی بر اساس انتخاب‌هایش نمره‌ای را احراراً می‌کند که از صفر تا چهل در نوسان است. این نمره، بیانگر میزان هیجان‌خواهی او است.

اجرا

این مقیاس پس از حذف و اضافه شدن برخی از ماده‌ها (به لحاظ مسائل فرهنگی جامعه) به یک مقیاس ۴۰ ماده‌ای (شکل جدید مقیاس هیجان‌خواهی زاکرمن با تغییرات بسته به فرهنگ) تبدیل و سپس برای آزمون مقدماتی بر روی ۱۲۴ نفر از دانشجویان دختر و پسر دانشگاه صنعتی امیرکبیر اجرا شد. نتایج مورد بررسی قرار گرفت و سپس به صورت آزمون نهایی بر روی گروه‌های وسیع‌تری اجرا گردید.

روش تجزیه و تحلیل داده‌ها

در این پژوهش به منظور بررسی ویژگی‌های مقیاس هیجان‌خواهی زاکرمن از روش‌های متداول و متعارف که در مورد استاندارد ساختن مقیاس‌ها وجود دارد استفاده

به منظور بررسی عملی بودن، اعتبار و پایایی و هنجاریابی مقیاس هیجان‌خواهی زاکرمن (با تغییرات بسته به فرهنگ) ابتدا باید از جامعه مورد نظر نمونه‌برداری شود. پس از جمع‌آوری اطلاعات لازم با ابزار مورد نظر، باید اعتبار و پایایی و هنجاریابی مقیاس با روش آماری مناسب محاسبه شود که در ذیل به منظور آشنایی به کارهای انجام شده، خلاصه‌ای از این مراحل گزارش می‌شود.

آزمودنی

جامعه آماری مورد مطالعه در این پژوهش عبارت بود از تمام دانشجویان فنی - مهندسی دانشگاه‌های تهران و گروه نمونه عبارت بود از ۶۶۸ نفر (۳۳۲ دختر و ۳۳۶ پسر) که از ۵ دانشگاه فنی و مهندسی (تهران، صنعتی شریف، خواجه نصیرالدین طوسی، امیرکبیر و علم و صنعت) به روش تصادفی انتخاب شدند. طرح نمونه‌برداری از دانشگاه‌های مختلف به شرح زیر بود:

دانشگاه	دانشگاه صنعتی شریف	دانشگاه امیرکبیر	دانشگاه علم و صنعت	دانشگاه خواجه نصیرالدین طوسی	دانشگاه فنی تهران	جمع کل	ابزار اندازه‌گیری
دختر پسر	۷۶	۷۲	۵۸	۶۰	۶۶	۳۳۲	۳۳۶

مقیاس هیجان‌خواهی شکل پنجم زاکرمن، ابزار جدیدی است که به منظور استفاده متخصصان و روان‌شناسان در زمینه ارزشیابی صفت هیجان‌خواهی تهیه و تدارک گردیده است. این مقیاس یک توصیف کلی از صفت هیجان‌خواهی با سنجش چهار عامل فرعی (هیجان‌خواهی، تجربه‌طلبی، گریز از بازداری و ملال‌پذیری) را به دست می‌دهد و برای هر یک از عامل‌ها ده ماده مقیاس در نظر گرفته شده‌است. این مقیاس شامل ۴۰ ماده دو جزئی است که در هر ماده، یکی از دو جزء، بیان‌کننده میزان هیجان‌خواهی فرد است

در جدول ۳، ستون یکم، معرف نمرات آزمودنی‌ها است. همان‌طور که در جدول مشاهده می‌شود آزمودنی‌ها از نمره ۶ تا نمره ۳۸ را به خود اختصاص داده‌اند.

جدول ۱: تعداد نمونه بر اساس دانشگاه

دانشگاه	جمع	پسر	دختر
دانشگاه صنعتی شریف	۷۲	۷۶	۷۶
دانشگاه امیر کبیر	۶۰	۵۸	
دانشگاه علم و صنعت	۶۶	۵۸	
دانشگاه خواجه نصیرالدین طوسی	۶۱	۶۱	
دانشگاه فنی تهران	۷۷	۷۹	
	۳۳۶	۳۳۲	

جدول ۲: توزیع فراوانی آزمودنی‌ها به تفکیک سن

سن	فراوانی	درصد	درصد تراکمی
۱/۲	۲/۱	۸	۱۷
۲۳/۵	۲۲/۱	۱۴۹	۱۸
۴۷/۵	۲۳/۹	۱۶۱	۱۹
۵۹/۶	۱۲/۰	۸۱	۲۰
۷۱/۴	۱۱/۷	۷۹	۲۱
۸۱/۵	۱۰/۰	۷۷	۲۲
۵۶/۷	۵/۲	۳۵	۲۳
۸۹/۷	۳/۰	۲۰	۲۴
۹۲/۸	۳/۱	۲۱	۲۵
۹۴/۲	۱/۳	۹	۲۶
۹۶/۴	۲/۲	۱۵	۲۷
۹۷/۵	۱/۰	۷	۲۸
۹۸/۲	۰/۷	۵	۲۹
۹۸/۵	۰/۳	۲	۳۰
۹۹/۰	۰/۴	۳	۳۱
۹۹/۳	۰/۳	۲	۳۲
۹۹/۶	۰/۳	۲	۳۴
۹۹/۹	۰/۳	۲	۳۶

شد؛ بدین معنا که به منظور بررسی پایابی مقیاس از شاخص‌های آماری مواد مقیاس و محاسبه ضریب آلفای کرونباخ و به منظور بررسی انواع اعتبار آن از ضریب همبستگی گشتاوری پیرسون و برای بررسی رابطه هیجان‌خواهی با جنسیت از آزمون «تی» (مستقل) استفاده شد. برای تهیه انواع نرم‌ها ابتدا برای هر گروه سنی جدول توزیع فراوانی تشکیل و پس از انطباق (بر ارزش) آن با توزیع نرمال و هموار ساختن توزیع‌های مربوط، نمره‌های درصدی و استانداردها محاسبه شد.

نتایج

جدول ۱ در برگیرنده نمونه‌های تحقیق از دانشگاه‌های مختلف است.

جدول ۲ نشان می‌دهد که کجی در توزیع سن آزمودنی‌ها مثبت است و این خود نشان می‌دهد که با توجه به جدول ۲ بیش‌تر آزمودنی‌ها جوان بوده‌اند. ستون یکم نشان‌دهنده سن آزمودنی‌ها، ستون دوم نشان‌دهنده فراوانی هر سن، ستون سوم نشان‌دهنده فراوانی درصدی هر یک از سینین در گروه نمونه، و ستون چهارم نشان‌دهنده فراوانی تجمعی است. گروه نمونه همان‌طور که در رأس جدول آمده، مشکل از ۳۳۲ دختر و ۳۳۶ پسر است. آزمودنی‌ها سینین ۱۷ تا ۳۷ را تشکیل می‌دهند. بیش‌ترین تعداد آزمودنی‌ها را بی‌گمان افراد جوان تشکیل می‌دادند. بیش‌ترین درصد گروه سنی به ترتیب ۲۰، ۱۹، ۱۸ و ۲۱ بوده‌اند. وقتی تعداد افراد در گروه‌های سنی بالاتر، مثلاً از ۲۵ و ۲۶ بالاتر مشاهده می‌شوند، تعداد آن‌ها خیلی کمتر از این میزان است. چنان‌که مشاهده می‌شود میزان هیجان‌خواهی افراد با بالا رفتن سن آن‌ها کاهش می‌یابد. میانگین سنی آزمودنی‌ها ۲۰/۶۵، انحراف استاندارد سنی ۳/۰۰۰، میانه سنی آزمودنی‌ها ۲۰/۰۰ و نمای توزیع سنی آزمودنی‌ها برابر با ۱۹/۰۰۰ است.

۹۹/۴	۰/۳	۲	۳۶
۹۹/۷	۰/۳	۲	۳۷
۱۰۰	۰/۳	۲	۳۸
۱۰۰	۶۷۳	جمع	

به عنوان مثال از گروه نمونه ۶۶۸ نفره، ۴۳ نفر نمره ۲۱ و ۴۰ نفر نمره ۲۰ گرفته‌اند.

ستون سوم، معرف درصد فراوانی نمرات است. مثلاً چند درصد از افراد نمره ۷ گرفته‌اند؟ که ۰/۱ درصد بوده‌اند.

در گروه نمونه ۶۶۸ نفری، که ۳۳۲ نفر زن و ۳۳۶ نفر مرد هستند، میانگین نمره دختران ۲۱/۳۲۵۴، میانگین نمرات پسران ۲۰/۷۱۳۰، انحراف استاندارد نمره دختران ۶/۵۸۵، انحراف استاندارد نمره پسران ۵/۸۷۰، خطای استاندارد نمره دختران ۰/۳۶۰ و خطای استاندارد نمره پسران ۰/۳۱۹ است.

در جدول ۴، ستون یکم، معرف شماره هر ماده است که از ۱ تا ۴۰ مشخص شده‌است.

ستون دوم، معرف تعداد افرادی است که جزء A را در هر ماده انتخاب کرده‌اند و ستون سوم، معرف تعداد افرادی است که جزء B را در هر ماده برگزیده‌اند. ستون چهارم، معرف کلید ماده‌ها و ستون پنجم، معرف سطح دشواری ماده‌ها (یا میزان مقبولیت هر ماده) و ستون ششم، معرف R_{pb} (ضریب همبستگی دو رشته‌ای نقطه‌ای) یا همبستگی هر ماده با کل مقیاس (قدرت تشخیص هر ماده) است.

به منظور برآورد اعتبار مقیاس هیجان‌خواهی زاکرمن در پژوهش حاضر از فرمول آلفای کرونباخ استفاده شد. چنان‌چه ضریب همبستگی بالاتر از ۰/۰۷۵ باشد همبستگی آن ماده با کل مقیاس (قدرت تشخیص ماده) معنادار است. البته درجه دشواری (p) هر ماده نیز مد نظر قرار می‌گیرد. حد دشواری ماده‌ها خوب بوده‌است، به این معنا که بیشتر ماده‌ها سطح دشواری (میزان مقبولیت) نسبتاً متوسط داشته‌اند. البته ماده‌های آسان، بسیار آسان، ماده‌های دشوار و بسیار دشوار نیز در این مقیاس به چشم می‌خورد.

۱۰۰	۰/۱	۱	۳۷
۱۰۰	۶۶۸	جمع	

ستون دوم، معرف فراوانی نمرات است؛ یعنی این که مثلاً چند نفر از آزمودنی‌ها نمره ۲۳ و یا نمره ۲۰ گرفته‌اند.

جدول ۳: توزیع نمرات آزمودنی‌ها در مقیاس هیجان‌خواهی زاکرمن

نمرات	شاخص‌ها	درصد فراوانی	درصد تراکمی	درصد
۶	۱	۰/۱	۰/۱	۰/۱
۷	۱	۰/۱	۰/۳	۰/۳
۸	۴	۰/۶	۰/۹	۰/۹
۹	۸	۱/۲	۲/۱	۲/۱
۱۰	۱۰	۱/۵	۳/۶	۳/۶
۱۱	۱۶	۲/۴	۵/۹	۵/۹
۱۲	۲۰	۳	۸/۹	۸/۹
۱۳	۱۸	۲/۷	۱۱/۶	۱۱/۶
۱۴	۲۲	۳/۳	۱۴/۹	۱۴/۹
۱۵	۳۳	۴/۶	۱۹/۵	۱۹/۵
۱۶	۳۹	۵/۸	۲۵/۳	۲۵/۳
۱۷	۴۲	۶/۲	۳۱/۵	۳۱/۵
۱۸	۳۵	۰/۲	۳۶/۷	۳۶/۷
۱۹	۳۳	۴/۹	۴۱/۶	۴۱/۶
۲۰	۴۰	۰/۹	۴۷/۵	۴۷/۵
۲۱	۴۳	۶/۴	۵۳/۹	۵۳/۹
۲۲	۴۵	۶/۷	۶۰/۶	۶۰/۶
۲۳	۴۶	۶/۸	۷۷/۵	۷۷/۵
۲۴	۳۱	۴/۶	۷۲/۴	۷۲/۴
۲۵	۲۶	۳/۹	۷۵/۹	۷۵/۹
۲۶	۳۹	۰/۸	۸۱/۷	۸۱/۷
۲۷	۲۱	۳/۱	۸۴/۸	۸۴/۸
۲۸	۱۶	۲/۴	۸۷/۲	۸۷/۲
۲۹	۱۷	۲/۵	۸۹/۷	۸۹/۷
۳۰	۱۴	۲/۱	۹۱/۸	۹۱/۸
۳۱	۱۷	۲/۵	۹۴/۴	۹۴/۴
۳۲	۱۰	۱/۰	۹۵/۸	۹۵/۸
۳۳	۴	۰/۶	۹۶/۴	۹۶/۴
۳۴	۸	۱/۲	۹۷/۶	۹۷/۶
۳۵	۱۰	۱/۵	۹۹/۱	۹۹/۱

جدول ۴: شاخص‌های آماری مقیاس هیجان‌خواهی زاکرمن با تغییرات بسته به فرهنگ

همبستگی با کل مقیاس	سطح دشواری	کلید نمره	الف	شاخص‌ها سؤالات	همبستگی با کل مقیاس	سطح دشواری	کلید نمره	الف	شاخص‌ها سؤالات		
۰/۴۰۵	۰/۷۶۷	۲	۷۷	۲۳	۲۱	۰/۱۰۹	۰/۷۸۹	۲	۷۹	۲۱	۱
۰/۳۷۵	۰/۶۳۳	۱	۳۷	۶۳	۲۲	۰/۳۴۴	۰/۴۲۱	۱	۵۰	۴۲	۲
۰/۱۸۸	۰/۵۳۲	۲	۵۳	۴۷	۲۳	۰/۳۹۱	۰/۳۳۸	۲	۶۵	۳۶	۳
۰/۴۳۴	۰/۵۵۱	۱	۴۵	۵۵	۲۴	۰/۴۰۱	۰/۳۱۵	۲	۳۲	۶۸	۴
۰/۴۲۳	۰/۷۶۴	۱	۲۴	۷۶	۲۵	۰/۵۰۱	۰/۶۲۹	۱	۳۷	۶۳	۵
۰/۳۳۴	۰/۵۷۵	۲	۵۸	۴۲	۲۶	۰/۲۴۲	۰/۸۱۹	۱	۴۸	۸۲	۶
۰/۲۵۲	۰/۷۳۶	۱	۲۶	۷۴	۲۷	۰/۳۵۳	۰/۴۳۸	۱	۴۵	۵۱	۷
۰/۲۳۰	۰/۲۹۹	۲	۳۰	۷۰	۲۸	۰/۴۱۷	۰/۶۰۵	۱	۳۱	۶۶	۸
۰/۴۰۳	۰/۳۶۶	۱	۶۳	۳۷	۲۹	۰/۳۰۱	۰/۲۳۵	۲	۲۳	۷۷	۹
۰/۳۴۹	۰/۱۸۹	۲	۱۹	۸۱	۳۰	۰/۲۲۳	۰/۷۲۲	۲	۷۲	۷۰	۱۰
۰/۲۹۵	۰/۷۷۰	۲	۷۷	۲۳	۳۱	۰/۳۶۴	۰/۶۶۱	۱	۳۴	۶۶	۱۱
۰/۳۳۹	۰/۶۵۲	۲	۶۰	۳۵	۳۲	۰/۴۲۶	۰/۵۹۳	۲	۵۹	۴۴	۱۲
۰/۳۹۵	۰/۵۱۴	۱	۴۹	۵۱	۳۳	۰/۲۷۱	۰/۶۴۰	۲	۶۴	۳۶	۱۳
۰/۵۱۶	۰/۴۱۲	۱	۵۰	۴۱	۳۴	۰/۲۰۰	۰/۶۹۸	۱	۳۰	۷۰	۱۴
۰/۳۴۹	۰/۱۵۰	۲	۱۵	۸۵	۳۵	۰/۲۹۱	۰/۹۶۶	۲	۵۷	۴۳	۱۵
۰/۲۴۵	۰/۷۲۱	۲	۷۲	۲۸	۳۶	۰/۴۰۴	۰/۴۰۹	۲	۴۱	۵۹	۱۶
۰/۴۰۱	۰/۵۲۷	۱	۴۷	۵۳	۳۷	۰/۳۰۲	۰/۷۲۴	۱	۲۸	۷۲	۱۷
۰/۳۰۲	۰/۲۲۴	۱	۷۸	۲۲	۳۸	۰/۴۲۰	۰/۴۹۰	۱	۵۱	۴۹	۱۸
۰/۳۹۹	۰/۲۱۲	۱	۷۹	۲۱	۳۹	۰/۴۷۵	۰/۳۱۹	۲	۳۲	۶۰	۱۹
۰/۳۹۷	۰/۳۶۳	۲	۳۵	۶۴	۴۰	۰/۳۰۱	۰/۴۳۷	۱	۷۵	۴۴	۲۰

جدول ۵: مقدار درصد واریانس‌های عوامل از کل واریانس

مواد	عامل	ارزش	درصد	درصد واریانس	تباریانس	ویژه	تباریانس	درصد واریانس	تباریانس	ویژه	تباریانس	
۴۸/۲	۲/۶	۱/۱۳۹	۱۲	۱۲				۱۲/۵	۱۲/۵	۵/۰۱۱	۱	۱
۵۰/۸	۲/۷	۱/۰۲۴	۱۳	۱۳				۱۷/۵	۴/۹	۱/۹۶۹	۲	۲
۵۳/۳	۲/۰	۰/۹۹۷	۱۴	۱۴				۲۱/۴	۴/۰	۱/۰۸۹	۳	۳
۵۵/۷	۲/۴	۰/۹۶۲	۱۵	۱۵				۲۵/۱	۳/۶	۱/۴۰۹	۴	۴
۵۸/۰	۲/۳	۰/۹۳۹	۱۶	۱۶				۲۸/۴	۳/۳	۱/۳۱۳	۵	۵
۶۰/۴	۲/۳	۰/۹۲۸	۱۷	۱۷				۳۱/۰	۳/۲	۱/۲۶۹	۶	۶
۶۲/۷	۲/۳	۰/۹۲۲	۱۸	۱۸				۳۴/۵	۲/۹	۱/۱۷۵	۷	۷
۶۴/۹	۲/۲	۰/۸۹۰	۱۹	۱۹				۳۷/۴	۲/۹	۱/۱۷۲	۸	۸
۶۷/۱	۲/۲	۰/۸۷۹	۲۰	۲۰				۴۰/۳	۲/۹	۱/۱۴۹	۹	۹
۶۹/۲	۲/۱	۰/۸۵۹	۲۱	۲۱				۴۳/۰	۲/۷	۱/۰۸۰	۱۰	۱۰
۷۱/۴	۲/۱	۰/۸۴۷	۲۲	۲۲				۴۵/۶	۲/۷	۱/۰۶۹	۱۱	۱۱
۷۳/۴	۲/۰	۰/۸۱۸	۲۳	۲۳								
۷۵/۴	۲/۰	۰/۷۹۶	۲۴	۲۴								
۷۷/۳	۱/۹	۰/۷۷۲	۲۵	۲۵								
۷۹/۲	۱/۹	۰/۷۰۹	۲۶	۲۶								

ارزش ویژه ۱۳ عامل، بزرگتر از ۱ است. در نظر گرفتن عدد ۱ به عنوان پایه‌ای برای حداقل ارزش ویژه توسط کیسر در ۱۹۶۰ توجیه شده است.

پس از آنکه مشخص شد ۱۳ عامل، ارزش ویژه بزرگ‌تر از ۱ دارند ۶ عامل با ارزش ویژه 0.73 استخراج می‌گردد. پس از این که این ۶ عامل استخراج شد برابر مقدار 31.5 درصد کل واریانس متغیرها را پوشش می‌دهد. عامل اول 12.5% ، عامل دوم 4.9% ، عامل سوم 4.4% ، عامل چهارم 3.6% ، عامل پنجم 3.3% و عامل ششم 3.2% (جدول ۴).

به محض محااسبه مقادیر ماتریس عاملی چرخش یافته، می‌توان به تفسیر و نام‌گذاری عامل‌ها پرداخت. این مرحله مستلزم بینش روان‌شناسخانه است، نه تخصص آماری. برای پی بردن به ماهیت یک عامل خاص کافی است متغیرهایی را که در یک عامل، ضریب عاملی بالا دارد، بررسی و فرایند روانی مشترک آن‌ها را شناسایی کرد. هر اندازه تعداد متغیرهایی که روی یک عامل خاص، ضرایب عاملی بالا دارند، بیشتر باشد به همان اندازه نیز روشن تر می‌توان ماهیت آن عامل را توصیف کرد. بارهای عاملی، در عین حال، نمایشگر همیستگی هر متغیر با هر یک از عامل‌ها است.

با توجه به عامل‌های استخراج شده در پژوهش حاضر که در جدول ۶ نمایش داده شده و رجوع به مبحثه‌ای، ماده‌ها می‌توان نتیجه گرفت:

۱. از ۴۰ ماده مقیاس هیجان خواهی زاکرمن بسته به فرهنگ، تعداد ۲۶ ماده به شماره های ۲، ۳، ۴، ۵، ۷، ۲۹، ۲۶، ۲۴، ۲۲، ۲۰، ۱۹، ۱۸، ۱۷، ۱۶، ۱۲، ۱۱، ۳۳، ۳۲، ۳۰، ۳۵، ۳۴، ۳۷، ۳۸، ۳۹، ۴۰ با عامل یکم همبستگی نسبتاً قوی دارد. در این میان، بالاترین همبستگی متعلق به ماده ۳۴ و کمترین متعلق به ماده ۱۲ است. هیچ یک از این بارهای عاملی منفی نیست.

۲. از ۴۰ ماده مقیاس هیجان خواهی زاکرمن بسته به فرهنگ، تعداد ۶ ماده به شماره های ۱۶، ۲۸، ۳۰، ۳۵، ۳۸، ۴۰ با عامل دوم همبستگی نسبتاً قوی دارد.

۸۱/۰	۱/۸	۰/۷۱۸	۲۷	۲۷
۸۲/۸	۱/۷	۰/۷۰۰	۲۸	۲۸
۸۴/۰	۱/۷	۰/۶۷۹	۲۹	۲۹
۸۶/۱	۱/۷	۰/۶۶۴	۳۰	۳۰
۸۷/۷	۱/۶	۰/۶۲۷	۳۱	۳۱
۸۹/۲	۱/۵	۰/۶۱۰	۳۲	۳۲
۹۰/۷	۱/۵	۰/۶۰۰	۳۳	۳۳
۹۲/۲	۱/۴	۰/۵۷۰	۳۴	۳۴
۹۳/۶	۱/۴	۰/۵۰۸	۳۵	۳۵
۹۴/۹	۱/۴	۰/۵۴۸	۳۶	۳۶
۹۷/۳	۱/۳	۰/۵۳۸	۳۷	۳۷
۹۷/۶	۱/۳	۰/۵۱۷	۳۸	۳۸
۹۸/۸	۱/۳	۰/۵۰۲	۳۹	۳۹
۱۰۰/۰	۱/۲	۰/۴۷۲	۴۰	۴۰

دامنه دشواری ماده‌ها بین ۰/۱۹ و ۰/۱۵ است. دشوارترین ماده مقیاس، ماده ۳۵ و آسان‌ترین آن، ماده ۶ بوده است. آسان‌ترین ماده‌ها، ماده‌ها ۶، ۱، ۳۱، ۲۱، ۲۵ بوده است. چون R_{pb} تمام ماده‌ها از ۰/۰۷۵ بیش‌تر است، در نتیجه، تمام ماده‌ها از نظر قدرت تشخیص معنادار هستند. ماده‌هایی که R_{pb} آن‌ها بیش‌تر است، یعنی بهترین ماده‌ها از نظر قدرت تشخیص و سطح دشواری (یا میزان مقبولیت) عبارتند از: ماده‌های ۵، ۱۲، ۳۴، ۱۸، ۳۳، ۲۰، ۱۱، ۷، ۲۲، ۱۹، ۳۲، ۴.

واریانس کل ماده‌ها برابر با $8/5772$ واریانس کل مقیاس $۳۸/۹۳$ ، میانگین مقیاس $۲۱/۰۲$ ، اتحراف استاندارد مقیاس $۶/۲۴$ ، اعتبار کل مقیاس $۰/۷۸۱$ و خطای استاندارد کل مقیاس برابر $۲/۹۲$ است.

برای تعیین عوامل معنادار اشباع شده مقیاس هیجان‌خواهی زاکرمن براساس ارزش ویژه، نسبت واریانس تبیین شده توسط هر عامل، و نمودار چرخش‌بافته ارزش‌های ویژه (scree) از روش تحلیل استفاده گردید.

مشخصه‌های آماری اولیه که در اجرای تحلیل مؤلفه‌های اصلی (با روش PC) به دست آمده در جدول ۴ نمایش داده شده است.

مقیاس را به خود اختصاص داده است. نام این خرده عامل، گریز از بازداری است. همان‌طور که از توضیحات فوق استنباط می‌شود، عامل یک، بزرگ‌ترین عامل مقیاس حاضر است و همین عامل، اسم کل مقیاس را تعیین کرده است. برای همین است که این مقیاس، مقیاس هیجان‌خواهی زاکرمن با تغییرات بسته به فرهنگ، نام‌گذاری شده است.

عامل تجربه‌طلبی، دومین عامل مقیاس حاضر است. این عامل بیشتر از خرده عامل‌های دیگر در این مقیاس مطرح است؛ چرا که ۱۰ ماده از ۴۰ ماده مقیاس این عامل را می‌سنجد. در مورد عوامل دیگر که عوامل جرئی هستند زیر چتر تک عامل بزرگ مقیاس قرار گرفته و تبیین شده است. با یک نگاه به نام‌گذاری عوامل می‌توان دریافت که عوامل ۲ تا ۶ مفاهیمی است که با مفهوم هیجان‌خواهی، یعنی عامل اول هم‌خوانی دارند. ستون دوم در جدول ۸ به روش ML بیانگر میزان اشتراک است. سؤال ۲۵ بیشترین مقدار میزان اشتراک را نشان می‌دهد.

به منظور بیان نتایج پرسشنامه هیجان‌خواهی زاکرمن به صورت مجموعه‌ای استاندارد که معنای آن از یک آزمون به آزمون دیگر از سطح با سطح دیگر یکسان است، نمره‌های خام آزمودنی‌ها بر پایه توزیع‌های هموار شده به دو نوع نرم درصدی و استاندارد تبدیل شد. همچنین نمره‌های خام به نوعی مقیاس استاندارد تبدیل گردید (نمرات T). سپس با یک انتقال خطی برآساس فرمول $T=1.2z+50$ نمرات هنجاری به مقیاس T برده شد. آزمون T برای ارتباط بین هیجان‌خواهی دختران و پسران انجام شد و نتیجه به دست آمده مبنی بر آن است که بین هیجان‌خواهی دختران و پسران تفاوت معناداری وجود ندارد و

۳. از میان مواد تست مورد مطالعه، ماده‌های شماره ۲، ۳، ۴، ۱۸، ۱۹ و ۳۵ با عامل سوم همبستگی قوی دارد.

۴. عامل چهارم با ۶ ماده از مقیاس هیجان‌خواهی بسته به فرهنگ زاکرمن به شماره‌های ۵، ۷، ۱۳، ۲۲ و ۳۹ همبستگی بالاتر از 0.3 دارد.

۵. عامل پنجم با ۷ ماده به شماره‌های ۵، ۱۰، ۱۱، ۲۹، ۳۳ و ۴۰ همبستگی بالاتر دارد.

۶. عامل ششم با ۴ ماده به شماره‌های ۸، ۲۰، ۲۶ و ۲۷ همبستگی بالاتر از 0.3 دارد. طبق جدول ۷ عامل ۱ روی ماده‌های ۲، ۳، ۴، ۵، ۷، ۱۱، ۱۲، ۱۶، ۱۸، ۲۲، ۲۴، ۲۶، ۲۹، ۳۰، ۳۲، ۳۴، ۳۵، ۳۳، ۳۷، ۳۹، ۴۰ متمرکز است. نام این عامل؛ هیجان‌خواهی است که بیشترین ماده‌های مقیاس را به خود اختصاص داده است. همان‌طور که قبل اگفته شد، این مقیاس یک مقیاس تک عاملی است که بار هیجان‌خواهی، یعنی عامل اول بر روی ۲۶ ماده از ۴۰ ماده مقیاس قرار دارد. ماده‌های ۱۰، ۱۵، ۱۷، ۲۰، ۲۲، ۲۶، ۳۰، ۳۵، ۳۷ و ۳۸ عامل دوم را می‌سنجند؛ یعنی ۱۰ ماده از ۴۰ ماده مقیاس به عامل دوم اختصاص یافته است. نام این عامل، تجربه‌طلبی است. عامل سوم، ماده‌های ۶، ۷، ۸ و ۲۰ را در بردارد.

این عامل شامل ۵ ماده است؛ یعنی ۵ ماده از کل مقیاس به این عامل اختصاص یافته است. نام این خرده‌عامل، ماجراجویی است. عامل چهارم که شامل ماده‌های ۱، ۴، ۱۳، ۱۴، ۲۶ و ۲۸ است، ۶ ماده از کل ماده‌ها را می‌پوشاند. نام این خرده عامل، ملال‌پذیری است.

عامل پنجم، ماده‌های ۲، ۴، ۲۱، ۳۰ و ۳۸ را در بردارد که ۵ ماده از کل ماده‌های مقیاس را پوشش می‌دهد. نام این خرده عامل، تنوع‌طلبی است. عامل ششم که ماده‌های ۲۵ و ۲۸ را می‌پوشاند ۲ ماده از کل ماده‌های

جدول ۶: استخراج عوامل

مواد	هیجان‌خواهی	تجربه‌طلبی	ماجراجویی	ملال‌پذیری	تنوع‌طلبی	گریز از بازداری
۱	۰/۳۴۶			۰/۳۳۴	۴۰۶	
۲						

۰/۳۶۰	۳
۰/۴۱۷	۴
۰/۵۳۱	۵
۰/۳۶۶	۶
-۰/۳۲۸	۷
۰/۴۳۹	۸
	۹
۰/۴۱۱	۱۰
۰/۳۷۴	۱۱
۰/۴۲۴	۱۲
۰/۳۶۳	۱۳
۰/۳۹۲	۱۴
۰/۳۵۳	۱۵
۰/۴۱۸	۱۶
۰/۴۰۸	۱۷
۰/۴۴۵	۱۸
۰/۰۱۰	۱۹
۰/۳۸۷	۲۰
۰/۴۴۹	۲۱
۰/۳۵۶	۲۲
۰/۳۶۳	۲۳
	۲۴
۰/۴۰۳	۲۵
	۲۶
۰/۳۰۸	۲۷
-۰/۳۰۰	۲۸
۰/۴۷۹	۲۹
-۰/۳۸۲	۳۰
۰/۳۰۵	۳۱
۰/۴۴۴	۳۲
۰/۳۸۲	۳۳
۰/۳۲۴	۳۴
۰/۴۰۶	۳۵
۰/۰۰۱	۳۶
۰/۳۰۹	۳۷
۰/۳۹۲	۳۸
۰/۳۵۴	۳۹
-۰/۳۰۲	۴۰
۰/۴۶۲	
۰/۳۱۲	
۰/۴۲۶	
۰/۴۱۲	

جدول ۷: استخراج شش عامل مقیاس

گزینه از بازداری	تنوع طلبی	ملاط پذیری	ماجراجویی	تجربه طلبی	هیجان خواهی	مواد
			۰/۷۰۰			۱
			۰/۳۱۹			۲
			۰/۵۰۶			۳
						۴
	۰/۳۷۸		۰/۳۰۴			۵
						۶
		۰/۵۴۸				۷
۰/۳۱۴						۸
						۹
	۰/۳۶۲					۱۰
	۰/۶۱۶					۱۱
			۰/۵۶۳			۱۲
						۱۳
				۰/۴۳۲		۱۴
				۰/۳۰۹		۱۵
					۰/۶۴۸	۱۶
			۰/۵۸۳			۱۷
			۰/۳۷۵			۱۸
۰/۶۰۴						۱۹
						۲۰
						۲۱
	۰/۵۸۴					۲۲
			۰/۵۰۱			۲۳
						۲۴
						۲۵
۰/۶۶۸						۲۶
۰/۵۶۰						۲۷
				۰/۳۷۲		۲۸
						۲۹
	۰/۳۴۷			۰/۶۱۷		۳۰
					۰/۵۸۰	۳۱
					۰/۰۰۱	۳۲
	۰/۵۷۲					۳۳
	۰/۴۴۴					۳۴
			۰/۳۴۲	۰/۴۸۷		۳۵
					۰/۵۶۳	۳۶
				۰/۰۹۶		۳۷
						۳۸

۳۹

۴۰

۰/۵۰۶

۰/۳۸۰

۰/۳۴۹

جدول ۸: چرخش کوارتیماکس: تحلیل عوامل به روش ML

سؤالات	شاخص‌ها	هیجان‌خواهی	تجربه طلبی	ماجراجویی ملال‌پذیری	تنوع طلبی	گریز از بازداری
۱						
۲		۰/۷۶۰		-۰/۶۳۳		۰/۴۳۴
۵						۰/۳۸۹
۸						۰/۳۴۶
۱۲						۰/۳۵۳
۱۶						۰/۳۶۹
۱۷			۰/۳۰۵			۰/۳۷۶
۱۸						۰/۴۶۰
۱۹						۰/۴۳۵
۲۰						۰/۵۸۵
۲۴						۰/۳۲۰
۲۵		۰/۹۹۵				۰/۴۱۴
۲۶				۰/۶۳۵		۰/۴۶۲
۲۹						-۰/۶۸۴
۳۴						۰/۵۱۹
۳۵		۰/۷۷۲				۰/۳۳۵
۳۷						۰/۳۵۳
۳۸						
۳۹						
۴۰						

جدول ۹: نتایج مربوط به آزمون آ برای مقایسه هیجان‌خواهی دختران و پسران

گروه	تعداد	میانگین	انحراف معیار	درجه آزادی	قابل مشاهده	سطح معناداری
دختر	۳۳۲	۲۱/۳۲	۶/۵۰	۱/۲۷	۰/۲۱	
پسر	۳۳۶	۲۰/۷۱	۵/۸۷	۶۶۰/۹۴		

میزان هیجان‌خواهی افراد با بالا رفتن سن آن‌ها کاهش

می‌یابد. با توجه به این مطلب، جدول مربوط به نرم که در پی خواهد آمد، هم برای پسران و هم برای دختران یکسان است (جدول ۹).

بحث و نتیجه‌گیری

هدف این پژوهش، بررسی اعتبار، پایایی و هنجاریابی مقیاس هیجان‌خواهی زاکرمن با تغییرات بسته به فرهنگ

به دست آمده به میزان پایایی به دست آمده در پژوهش‌های دیگر نزدیک بوده است. از سویی به دلیل آن که مقیاس حاضر در یکی از زمینه‌های محدود شخصیت (هیجان‌خواهی) تنظیم شده، به نظر می‌رسد این میزان پایایی قابل اعتماد باشد.

بر پایه نتایج و یافته‌های حاصل از این پژوهش به منظور پاسخ به این پرسش که آیا آزمون شخصیت هیجان‌خواهی زاکرمن با تغییرات بسته به فرهنگ از یک عامل کلی اشباع است از دو روش تحلیل مؤلفه‌های اصلی (PC) و بیشینه احتمال (ML) استفاده شده است. پیش از اجرای تحلیل عاملی، دو موضوع کفايت نمونه‌برداری و آزمون کرویت با تلت مورد بررسی قرار گرفت که نتایج به دست آمده توجیه کننده اجرای تحلیل عاملی در پژوهش حاضر بوده است.

اجرای مؤلفه‌های اصلی، تعداد ۱۳ عامل را که دارای ارزش ویژه بزرگ‌تر از یک بودند، استخراج کرد. حدود ۰/۱۲/۵ درصد واریانس مشترک متغیرها به وسیله عامل نخست تبیین می‌شود. نمودار Scree و اجرای عامل‌یابی محورهای اصلی نیز مؤید این مطلب است که مجموعه مواد آزمون از یک عامل کلی اشباع است و سهم عامل اول نسبت به بقیه عامل‌ها بیشتر است. عامل دوم نیز سهم نسبتاً قابل توجهی دارد، اما مقیاس تک عاملی است؛ یعنی عامل یکم، تعیین‌کننده است و بقیه عوام

نیز عوامل جزئی یا خردۀ عامل هستند. مشخصه‌های آماری نهایی مواد مقیاس که از طریق روش ML به دست آمده استخراج ۶ عامل را تأیید می‌کند که بر روی هم ۳۱/۵ درصد واریانس کل متغیرها توسط آن‌ها تبیین می‌شود و سهم عامل نخست در تبیین واریانس مشترک بین متغیرها ۱۲/۵٪، عامل دوم ۴/۹٪، عامل سوم ۴٪، عامل چهارم ۳/۶٪، عامل پنجم ۳/۳٪ و عامل ششم ۳/۲٪ است.

جهت تکمیل تحلیل عاملی در پژوهش حاضر از دو روش چرخش واریماکس و کوارتیماکس استفاده شده

در دانشجویان فنی دانشگاه‌های تهران بوده است. برای محاسبات انجام شده مشخصات آماری آزمون عبارت بود از: واریانس کل ماده‌ها ۸/۵۷۷۲، واریانس کل مقیاس ۳۸/۳۹، میانگین ۲۱/۰۲، انحراف استاندارد ۶/۲۴ اعتبار مقیاس ۰/۷۸۱ و خطای استاندارد اندازه‌گیری ۲/۹۲. در تحقیقی که توسط زاکرمن [۴] انجام شد این نتیجه به دست آمد: با این‌که با خلاصه کردن یک مقیاس به جهت مانعی در برابر واریانس غالباً به عدم پایایی منجر می‌شود، ولی مقایسه میان پایایی شکل چهارم هفتاد و دو ماده‌ای و پنجم چهل ماده‌ای مقیاس هیجان‌خواهی هیچ کاهشی را در پایایی مربوط به مقیاس‌های هیجان‌خواهی، ماجراجویی، گریز از بازداری و ملال‌پذیری نشان نمی‌دهد؛ اما در پایایی موجود، مقیاس تجربه‌طلبی کاهشی را نشان می‌دهد. این کاهش پایایی ممکن است به این علت باشد که هجده ماده مقیاس به ده ماده مقیاس تقلیل یافته است. از طرف دیگر، در مورد پایایی مقیاس ملال‌پذیری با این‌که از هجده ماده مقیاس به ده ماده تقلیل یافته، در پایایی ضعیف قبلی تنزل بیشتری مشاهده نگردید. پایایی مقیاس کلی در نمونه انگلیسی در حدود نمونه‌های آمریکایی بود. مقیاس کلی چهل ماده‌ای جدید در شکل پنجم، همسانی درونی مناسبی را در محدوده ۰/۸۳ تا ۰/۸۶ نشان می‌دهد. به استثنای مقیاس تجربه‌طلبی، کوتاه کردن مقیاس هیجان‌خواهی از شکل چهارم هفتاد و دو ماده‌ای به شکل پنجم چهل ماده‌ای نه تنها هیچ گونه کاهشی را در پایایی نشان نمی‌دهد، بلکه منجر به یک مقیاس کلی با پایایی بهتر نسبت به مقیاس کلی شکل چهارم می‌گردد. با توجه به مشکلاتی که از طریق اجرای شکل چهارم مقیاس ایجاد شده بود، زاکرمن به تجدید نظر در مقیاس می‌پردازد. اگرچه تحلیل‌های فارلی در ۱۹۶۷ بیانگر شباهت بین فرهنگی نسبتاً خوبی در عامل کلی بود، ولی میزان عمومیت در عامل‌های دیگر شکل چهارم مشخص نگردیده بود. با توجه به نتایج پژوهش حاضر در خصوص پایایی مقیاس هیجان‌خواهی زاکرمن با تغییرات بسته به فرهنگ (شکل جدید مقیاس) پایایی

بر پایه مطالعه حاضر، سازه هیجان‌خواهی، مستقل از جنسیت است و کارکرد این مقیاس با جنسیت آزمودنی همبستگی ندارد.

هیچ ماده‌ای از کل مقیاس حذف شدنی نیست. پژوهش حاضر نشان داد که ماده‌های ۵، ۳۵ و ۴۰ به دلیل آن‌که بار عاملی آن‌ها بر ۲ عامل متغیر است ماده‌های پیچیده‌ای به نظر می‌رسند.

یافته‌های این پژوهش حاکی از آن است که مقیاس هیجان‌خواهی زاکرمن با تغییرات بسته به فرهنگ را می‌توان به عنوان یک مقیاس ساده و معترض و پایا، به منظور سنجش میزان هیجان‌خواهی به کار برد.

به منظور بیان نتایج پرسشنامه هیجان‌خواهی زاکرمن به صورت مجموعه‌ای استاندارد که معنای آن از یک آزمون به آزمون دیگر از سطح با سطح دیگر یکسان است، نمره‌های خام آزمودنی‌های بر پایه توزیع‌های هموار شده به دو نوع نرم درصدی و استاندارد تبدیل شد تا چارچوبی کلی برای مقایسه نمره‌ها به دست آید. بر پایه نرم درصدی که متداول‌ترین نرم‌ها است می‌توان جایگاه فرد را در مقیاس نمره‌ها مشخص و بر همین اساس معلوم کرد که چند درصد افراد پایین‌تر از نمره بخصوصی قرار گرفته‌اند. با توجه به دو عیب کلی نرم‌های درصدی که در حقیقت رتبه و جایگاه آزمودنی را نشان می‌دهد: ۱) نتایج آن برای مقیاس‌های گوناگون خاصیت جمع‌پذیری ندارد و ۲) مقیاس آن در وسط فشرده و در ابتدا و انتهای گسترشده است، نمره‌های خام به نوعی مقیاس استاندارد تبدیل گردید (نمرات^z). سپس با یک انتقال خطی بر اساس فرمول $T = 1.z + 50$ نمرات^z هنجاری به مقیاس T برده شد. نمره‌های سنی استاندارد در حقیقت نوعی نمره‌های استاندارد نرمال شده‌است که میانگین آن‌ها در هر گروه سنی ۱۰۰ و انحراف استاندارد آن‌ها ۱۵ است. لازم است یادآوری شود که هر چند اندازه واحدی که مقادیر خصیصه مورد مطالعه بر حسب آن بیان می‌شود، تا حدودی اختیاری است (و فقط سادگی کار با آن مطرح است).

که پس از آن، تفسیر عامل‌ها و نتایج به شرح زیر صورت گرفته است:

۱. عامل اول بیانگر هیجان‌خواهی است.
۲. عامل دوم بیانگر تجربه‌طلبی است.
۳. عامل سوم بیانگر ماجراجویی است.
۴. عامل چهارم بیانگر ملال پذیری است.
۵. عامل پنجم بیانگر تنوع‌طلبی است.

۶. عامل ششم بیانگر گریز از بازداری (کسالت) است. اما در تحقیقی دیگر که توسط زاکرمن صورت گرفته، شکل پنجم مقیاس ۴۰ ماده‌ای در فرایند تحلیل عوامل ۴ عامل قابل توجه را نشان داده است. این چهار عامل عبارتند از: هیجان‌خواهی، ماجراجویی، گریز از بازداری، و ملال پذیری. پس چنان‌که مشاهده می‌شود و نتایج پژوهش حاضر با پژوهش‌های قبلی در چهار عامل هیجان‌خواهی، ماجراجویی، گریز از بازداری و ملال پذیری، مشترک بود و عامل تجربه‌طلبی و تنوع‌طلبی در فرایند تحلیل عوامل در پژوهش حاضر به دست آمده است. به نظر می‌رسد این امر به علت تغییراتی است که در نتیجه ادغام مواد جدید به مقیاس صورت گرفته و با شرایط فرهنگی تطبیق داده شده است و لاجرم شکل جدیدی از مقیاس هیجان‌خواهی زاکرمن با تغییرات بسته به فرهنگ را ایجاد کرده است.

ماتریس عاملی نشان می‌دهد که ۲۶ ماده با عامل یکم همبستگی بالایی دارد و در نتیجه می‌توان اصطلاح هیجان‌خواهی را برای عامل نخست پیشنهاد کرد. به طور کلی، یافته‌های حاصل از تحلیل عاملی نشان می‌دهد مقیاس هیجان‌خواهی زاکرمن از یک عامل کلی اشبع است. اما باید خاطر نشان شود که سهم عامل دوم نیز که بر اثر اجرای روش ML به دست آمده، قابل توجه است. نتایج این پژوهش، همانند تمام تحقیقاتی که در دنیا صورت گرفته، نشان می‌دهد که با افزایش سن، میزان هیجان‌خواهی افراد کاهاش می‌یابد، یعنی هیجان‌خواهی دارای روایی تفکیکی است.

به فرهنگ (شکل جدید ایرانی) دارای یک جدول نرم است.

از آنجا که در پژوهش حاضر، بر طبق نتایج، بین هیجان خواهی دختران و پسران تفاوت معناداری وجود ندارد لذا مقیاس هیجان خواهی زاکرمن با تغییرات بسته

sensation seeking in religion, smoking and driving habits. *Personality and Individual Differences* 1, 197-206.

5. McCord, J. (1976) Some child-rearing antecedents of criminal behavior in adulthood. *Journal of Personality and Social Psychology* 37, 1477-86.

6. Levenson, M.R. (1990) Risk-Taking and personality, *Journal of personality and social psychology*. 58(6): 1073-1080.

7. خداپناهی، محمد کریم (۱۳۷۰) بررسی و مطالعه رابطه میان تهییج طلبی و سازگاری و عدم سازگاری زناشویی. پایان نامه دکتری روانشناسی، دانشگاه تربیت مدرس.

منابع

- Wagner, M.K. (2001) Behavioral characteristics related to substance abuse and risk-taking, sensation-seeking, anxiety sensitivity, and self-reinforcement, anxiety sensitivity, and self-reinforcement. *Addictive Behaviors*, 26, 115-120.
- شولتز، دوان، شولتز، سیدنی الن (۱۳۷۸) نظریه های شخصیت. ترجمه یحیی سید محمدی، تهران: مؤسسه نشر هما.
- Aleston, R.J. (1994) Sensation seeking as a psychological trait of drug abuse among persons with spinal cord injury. *Rehabilitation Counseling Bulletin*, 38, 154-163.
- Zuckerman, M., Need, M. (1980) Demographic influence in sensation seeking and expressin of